

קבצי הערות התמימים ואנ"ש בלקו"ש חלק י"ח שיחה א' לפרשת בהעלותך

קובץ הערות התמימים ואנ"ש מנשסתר גליון כז

יום אמירת פ' בהעלותך עפ"י פש"מ

הרה"ח ר' אליעזר שיחי' איידעלמאן
ר"מ בישבה

בנוגע זמן אמירת פ' בהעלותך את הנרות עפ"י פשוטו של מקרא, הרי בלקו"ש חלק ח"י ע' 92 בהפנים של השיחה מובא שפ' זו נאמרה לפני ר"ח ניסן יום שהוקם המשכן, והוא משום שהדלקת הנרות ע"י אהרן הכהן התחיל בפשטות ביום הקמת המשכן בר"ח ניסן.

אבל בהערה 8 איתא: "או ביום השמיני למילואים. שהרי כבר פרש"י נשא (ה' ב') שמונה פרשיות נאמרו בו ביום כדאיתא במסכת גיטין בפ' הנזקין ושם מפורש "פ' הנרות" ובפרש"י "בהעלותך לפי שבו ביום התחילו להדליק", עכ"ל.

והוקשה לי א. כמה מונח יותר בפשוטו של מקרא שציווי יהי' קודם היום שבו עושים המעשה, והיינו דלמה בהפנים של השיחה תופס בפשטות שפ' בהעלותך נאמרה קודם ר"ח ניסן, ולא מתספק ללמוד שפ' בהעלותך נאמרה ביום ר"ח ניסן?

ב. מאחר שמאיזה סיבה שתהי' מונח יותר עפ"י פשוטו של מקרא, שפ' בהעלותך נאמרה קודם ר"ח ניסן, אז יוקשה לאידך גיסא, דאיך יתכן ללמוד שנאמרה בר"ח ניסן כבהערה הנ"ל?

ג. בהערה הנ"ל מסתמך ע"ז שרש"י כבר פירש בפ' נשא (ה' ב'), וא"כ יוקשה דמאחר דעפ"י פ' רש"י דנשא נאמרה פ' בהעלותך ביום ר"ח ניסן, א"כ איך אפשר בהפנים השיחה ללמוד בניגוד לרש"י דפ' בהעלותך?

ולכאורה אפשר לומר דבפשטות דכל הציוויים נאמרו לפני היום שבו צריך לעשות הדבר, אבל אם יש הכרח אז אפשר ללמוד שהציווי נאמר בו ביום, ובנוגע לענינינו הרי זה תלוי בפרש"י שאפשר לפרשו בב' אופנים.

א. שרק פרשה "שילוח טמאים" (שמפורש ברש"י שנאמרה ביום ר"ח ניסן) כן הוא עפ"י פש"מ שנאמרה בר"ח, אבל שאר הפרשיות ע"פ פשוטו של מקרא לא ידוע איזה הם.

ב. שצריך לעיין בגמ' הניזקין, וכל המובא שם הוא פש"מ, וא"כ גם שאר הפרשיות נאמרו ע"פ פשוטו של מקרא בר"ח ניסן.

והאופן הא' מונח יותר, ולכן בפנים השיחה יכול לתפוס שפ' בהעלותך נאמרה קודם ר"ח ניסן.

ובהערה 8 אומר שאפילו אם נאמר כאופן הב' מ"מ נאמרה פ' בהעלותך ביום ר"ח ניסן (ולא אחרי גמר הקרבת הנשיאים).

אבל בלקו"ש חלק כ"ח ע' 68 איתא, שטענת למה נגרע דפסח שני הי' לאחרי שנאמרה פ' וישלחו מן המחנה גו' וכל טמא לנפש, ובהע' 4 ובפרש"י שם: פ' זו נאמרה ביום שהוקם המשכן, ובשולי הגליון להערה זו: בפרש"י לש"ס (גיטין ס, סע"א) דגם פרשו זו ד"ויהי אנשים גוי" היא מהח' פרשיות שנאמרו ביום זה. אבל עפ"י פש"מ הרי מפורש שהי' ביום ההוא (דעשיית הפסח) ועכצ"ל דלפי פרש"י עה"ת (דקפיד על פש"מ) פ' טמאים שהוזכרה בש"ס שם (והובא בפרש"י עה"ת – נשא שם) היא פי' אחרת (וראה תוספות גיטין שם ועוד) או שיש לרש"י פירוש אחר בפש"מ, ולא הביאו בפירוש כאן – כיון שהכרחו רק כשיודעים שנמנית בפרשתנו בש"ס, וזה לא הועתק בפרש"י נשא.

- ובכל אופן גם לפרש"י על הש"ס, פרשת "ויהי אנשים גו'" נאמרה
לאחרי שילוח טמאים, כמפורש בפרש"י שם. ע"כ.